

עפ"ג 28857/08/15 - אהרון יפרח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 28857-08-15 יפרח(עציר) נ' מדינת ישראל 15 נובמבר 2015

לפני:

כב' השופטת ורדה מרוז, סג"נ - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

אהרון יפרח (עציר)

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד מירי כהן

ב"כ המשיבה עו"ד שרה טל

המערער הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודייתו ובמסגרת הסדר טיעון בגדרו תוקן כתב האישום באופן משמעותי לקולא, בעבירה של הסגת גבול.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיע המערער לרחוב זהבית 9 בנתניה ונכנס לשתי חצרות בתים ברחוב כאשר נעצר שעה שהסתתר מאחורי קרטון. צוין בכתב האישום המתוקן כי המערער נכנס לשתי החצרות על מנת לעבור עבירה ובכך ביצע עבירה של הסגת גבול.

בית שמפט קמא קבע מתחם ענישה החל ממאסר מותנה ועד לתקופת מאסר בפועל שעולה במידת מה על זו שניתן לרצות בעבודות שירות. יוצא כי המתחם עומד על רף עליון של כ-8 חודשים.

משדן בית משפט קמא בעונש ההולם בתוך המתחם, קבע ובצדק כי לא נמצאה עילה לסטות לקולא או לחומרה ממתחם העונש ההולם ולפיכך גזר את דינו של המערער בגין העבירה בה הורשע ל-4 חודשים.

למערער עבר פלילי מכביד, הגם שהצליח לשמור לאורך כעשור על מיתון בתחום העשייה הפלילית. עם זאת החל מסוף שנת 2011 היה מעורב במספר עבירות רכוש חמורות, לרבות התפרצות ונדון בגין לשתי תקופות מאסר אשר רוצו במאוחד לתקופה כוללת של 31 חודשים. המערער שוחרר ממאסרו שחרור מוקדם במהלך שנת 2014 זמן קצר לאחר מכן, בעודו נתון ברישיון, ביצע את העבירה דנן.

בית משפט קבע כי מכלול נתונים אלו מצדיק את גזירת הדין בחלק העליון ועם זאת מיתן סופו של יום את העונש בהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער כמו גם באחריות שנטל ובחיסכון בזמן שיפוטי.

כנגד המערער תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה לתקופות של 5 ו-8 חודשים, האחד בגין עבירות רכוש והשני בגין עבירות רכוש מסוג עוון.

בית משפט קמא קבע כי עבירה של הסגת גבול, מעצם טיבה היא עבירת רכוש מה גם שהיא כלולה בפרק י"א לחוק העונשין שכותרתו "פגיעות ברכוש". זאת ועוד, על פי היסודות הטמונים בעבירה, כוללת כניסה לנכס השייך לאחר, המהווה פגיעה ברכושו ובזכויותיו הקנייניות. די בכל אלו כדי לכלול עבירה זו בגדר עבירות רכוש. עוד ציין בית משפט קמא כי המבחן בהפעלת מאסר מותנה אינו טכני פורמלי אלא מהותי. כך, המאסרים המותנים שהושתו עליו היו על רקע הרשעתו בעבירות התפרצות, המשיקות כאמור לעבירה של הסגת גבול. אין ספק אפוא כי המאסרים המותנים נועדו להרתיעו מהישנות מעשים דומים. בהתחשב בכל האמור לעיל הורה בית משפט קמא על הפעלת שני המאסרים המותנים בחופף ובאופן שהמערער ירצה סך הכל 12 חודשי מאסר בפועל.

בערעור זה משיג המערער על חומר העונש וטוען כי ראוי לבצעו בין על שום שתקופת המאסר המותנה שהוטלה עליו קודם לכן ארוכה ומכבידה ובין על שום העונש שהושת עליו בגין העבירה דנן שאינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה שאינן מצויות ברף העליון של החומרה.

לאחר ששקלנו את נימוקי המערער הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות אף מבלי לקבל את תשובת המשיבה.

גזר הדין שקול ולוקח בחשבון את כל השיקולים שהעלה המערער בערעורו. בית משפט קמא התחשב בנסיבותיו האישיות, בחומרת העבירה ובנסיבות ביצועה כמו גם בעובדה שמדובר במערער שצבר לחובתו הרשעות קודמות ובהן הרשעות מהתקופה האחרונה.

בנסיבות אלו לא מצאנו מקום להתערב בגזר הדין. אשר על כן הערעור נדחה.

ניתן והודע היום ג' כסלו תשע"ו,
15/11/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זרבה בוסתן, שופטת סג"נ, אב"ד